

ПОХВАЛА НА ДРЕВНИТЕ БОЛГАРЕ И НА О-
ТЪЧЕСТВОТО ИМЪ.

Болгаріа славна слава приимаше,
 Въ старыте времена чести добиваше,
 Отъ сичките църства малы и велики,
 Които славеха нѣйныте прилики.
 Придобиха име старыте и чѣда,
 Главно-Болгаре заради поѣда.
 Гдѣто поѣдѣха, рѣще повдигаха,
 Слава богу Марсу, сичките викаха.
 Нашите прѣдѣды вѣха поклонницы,
 На много богов' и тѣплы служебницы.
 Но великій Дѣ като единъ вѣща,
 На сичките бози, така имъ отвѣща:
 Чѣда мой милы бози и богини,
 Нѣщо самъ намислилъ отъ много години.
 Таа моѣ мисль, ще да ѣ направа,
 Дѣле на землята, за да ѣ оправа.
 Сичките цършини ще да ви раздѣла,
 Комѣ гдѣ прилича ще да мѣ отдѣла.
 Дѣа богъ невѣснѣй това като рѣче,
 Скоро го направи какъ що се оверѣче.
 Раздѣли мѣстѣта комѣ гдѣ прилича,
 Вѣчно да го има и да го окича.
 Дѣа богъ великій често преглѣдѣва,
 Тракіа съ Мисіа така отредѣва: